

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzji w sprawie 375/2013/ANA - Dostęp do dokumentów dotyczących przeglądu rozporządzeń dotyczących emisji CO2 z pojazdów

Decyzja

Sprawa 375/2013/ANA - Otwarta 07/03/2013 - Decyzja z 27/09/2013 - Instytucja, której sprawa dotyczy Komisja Europejska (Dalsze prowadzenie postępowania uznano za nieuzasadnione) |

Skarga dotyczy dostępu do dokumentów dotyczących przeglądu rozporządzeń dotyczących emisji CO2 z pojazdów i została złożona przez Greenpeace, pozarządową organizację ochrony środowiska.

W tym kontekście skarżący zwrócił się z wnioskiem do Komisji o uzyskanie dostępu do informacji wymienionych między Komisją a niemieckimi producentami samochodów i stowarzyszeniami handlu w branży motoryzacyjnej w okresie od dnia 15 maja do dnia 15 lipca 2012 r. Komisja udzieliła dostępu do wszystkich dokumentów, które uznała za objęte wnioskiem skarżącego.

W swojej skardze do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skarżący twierdził, że ujawnione dokumenty nie stanowiły spójnego zestawu korespondencji. Skarżący sformułował zatem zarzut, że Komisja nie dokonała pełnego ujawnienia dokumentów, których dotyczył wniosek.

Ponieważ skarga wiąże się przede wszystkim z brakiem zgody, co do istnienia określonych dokumentów, Rzecznik postanowił, że na pierwszym etapie dochodzenia zbada dokumenty. Aby ustalić, czy nie doszło do zawieruszenia jakichkolwiek dokumentów, służby Rzecznika zbadały szerszą kategorię dokumentów niż kategoria dokumentów objęta zakresem wniosków skarżącego o uzyskanie dostępu.

Na podstawie badania dokumentów Rzecznik ustalił dwa dodatkowe dokumenty, które Komisja powinna określić w swojej odpowiedzi na wniosek skarżącego. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że Komisja udzieliła już dostępu do pierwszego dokumentu, a pełna treść drugiego dokumentu została ujawniona skarżącemu w sprawozdaniu z badania, Rzecznik uznał, że nie ma podstaw do dalszego dochodzenia dotyczącego przedmiotowych dwóch dokumentów.

W bardziej ogólnym zakresie Rzecznik uznał, że nic nie wskazuje na to, aby Komisja posiadała inne dokumenty uzyskane od producentów samochodów i stowarzyszeń motoryzacyjnych poza tymi, które zostały już ujawnione skarżącemu. Ponadto Rzecznik uznał, że treść zbadanych dokumentów wyjaśnia domniemany brak spójności ujawnionych dokumentów.

W świetle powyższego Rzecznik uznał, że prowadzenie dalszego dochodzenia w tej sprawie jest bezzasadne i w związku z tym zamknął sprawę.

Okoliczności leżące u podstaw skargi

1. Skarga dotyczy dostępu do znajdujących się w posiadaniu Komisji Europejskiej dokumentów dotyczących przeglądu rozporządzeń w sprawie emisji CO₂ pochodzących z pojazdów (rozporządzenie 443/2009 [1] i rozporządzenie 510/2011 [2]) i została złożona przez Greenpeace, pozarządową organizację ochrony środowiska.

2. W dniu 25 lipca 2012 r. skarżący złożył pierwotny wniosek zarówno do Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw („DG ENTR”), jak i do Dyrekcji Generalnej ds. Energii („DG ENER”) Komisji o publiczny dostęp na podstawie rozporządzenia 1049/2001 [3] i rozporządzenia 1367/2006 [4] o informacje dotyczące unijnego przeglądu rozporządzeń w sprawie emisji CO₂ z pojazdów. Dokładniej rzecz ujmując, skarżący zwrócił się o dostęp do wymiany korespondencji Komisji w okresie od dnia 15 maja 2012 r. do dnia 15 lipca 2012 r. z a) producentami samochodów Volkswagen, BMW, Daimler (Mercedes-Benz) oraz b) stowarzyszeniami branżowymi samochodów *Verband der Automobilindustrie* („VDA”) i *Europejskim Stowarzyszeniem Producentów Samochodów* („ACEA”).

3. W dniu 10 września 2012 r. DG ENTR udzieliła dostępu do następujących dokumentów:

(1) „*Stanowisko VDA w sprawie projektu wniosku DG CLIMA w sprawie przeglądu rozporządzenia 443/2009*” (zwanego dalej „pozycją VDA”);

(2) Wymiana e-maili w dniu 14 czerwca 2012 r. dotyczących stanowiska VDA.

4. W dniu 14 września 2012 r. DG ENER wskazała następujące dokumenty wchodzące w zakres wniosku i udzieliła do nich dostępu:

(1-2) Pismo komisarza Oettingera do Daimlera i Volkswagena z dnia 12 lipca 2012 r. z dwoma załącznikami: a) notę komisarza Hedegaarda w sprawie „Limit Curve Value” z dnia 10 lipca

2012 r. oraz b) oświadczenie komisarza Oettingera do protokołu w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie nr 443/2009 w celu określenia warunków osiągnięcia docelowego na 2020 r. ograniczenia emisji CO₂ z nowych samochodów osobowych;

(3) Pismo Volkswagena do komisarza Oettingera z dnia 5 lipca 2012 r. zawierające wstępną ocenę wniosku zmieniającego rozporządzenia w sprawie emisji CO₂ z pojazdów;

(4-5) Dwa e-maile od Daimlera do gabinetu komisarza Oettingera z dnia 6 lipca 2012 r., po raz pierwszy załączając prezentację powerpointu wraz z kompromisowym rozwiązaniem w sprawie projektu wniosku;

(6-7) Dwa e-maile z VDA do gabinetu komisarza Oettingera w dniach 5 i 6 lipca 2012 r., drugi e-mail zawierający również analizę zatytułowaną „*Ocena Burden Sharing (Slope)*”.

5. W dniu 27 września 2012 r. skarżący złożył ponowny wniosek o dostęp do dokumentów zarówno do DG ENTR, jak i do DG ENER. W swoich wnioskach skarżący uznał, że ujawnienie dokumentów przez Komisję było niekompletne z następujących powodów:

(I) Jeśli chodzi o DG ENTR, skarżący zauważył, że ze względu na zaangażowanie DG ENTR w kształtowanie pierwotnych rozporządzeń i na wczesnych etapach ich przeglądu jest mało prawdopodobne, aby wymiana informacji między nią a producentami samochodów i stowarzyszeniami branżowymi samochodów mogła rozpocząć się i zakończyć w dniu 14 czerwca 2012 r.

(II) Jeśli chodzi o DG ENER, skarżący twierdził, że:

a) W pismach skierowanych do Daimlera i Volkswagena komisarz Oettinger wskazał, że do wniosku wprowadzono środek elastyczności w celu zmniejszenia obciążeń dla branży, w tym „*przedłużenia kredytów ekoinnowacyjnych i ponownego wprowadzenia superkredytów*”. W żadnym dokumencie ujawnionym przez DG ENER nie wspomniano jednak o wniosku obu producentów samochodów w związku ze środkami opisanymi w pismach komisarza Oettingera.

B) W tych samych pismach komisarz Oettinger zapewnił również Daimlera i Volkswagena, że Komisja nie zobowiązała się do wyznaczenia nowych celów na okres po 2020 r. Ujawnione dokumenty nie zawierały żadnego żądania producenta samochodów, aby Komisja nie zobowiązywała się do realizacji nowych celów na okres po 2020 r.

(C) W swoim pierwszym e-mailu VDA ogłosiła, że przedłoży kolejny zestaw danych liczbowych, aby pokazać, jaki będzie wpływ tak zwanego „*wstępu*” dla producentów samochodów. Wniosek ten nie został uwzględniony w dokumentach ujawnionych przez DG ENER.

D) Ujawnione dokumenty nie zawierały korespondencji z BMW, mimo że spółka ta była wyraźnie zainteresowana wnioskiem ustawodawczym i że jej inicjatywy były często koordynowane z inicjatywami innych niemieckich producentów samochodów.

e) W dniu 13 czerwca 2012 r. VDA przekazała swoje stanowisko komisarzom Tajani i Oettingerowi. Oświadczenie to nie zostało jednak uwzględnione w ujawnionych dokumentach.

6. Na tej podstawie w swoim ponownym wniosku skarżący zwrócił się do Komisji o ujawnienie następujących dokumentów:

(1) Wszelkiej korespondencji, notatek lub wszelkich innych dokumentów pochodzących od Daimlera i Volkswagena i będących w posiadaniu komisarza Oettingera i/lub jego gabinetu, z prośbą o wprowadzenie szczególnej elastyczności w celu złagodzenia wpływu wniosków ustawodawczych na tych producentów lub do wprowadzenia takiej elastyczności;

(2) Wszelkiej korespondencji, notatek lub innych dokumentów pochodzących od Daimlera i Volkswagena i będących w posiadaniu komisarza Oettingera lub jego gabinetu, omawiających możliwość wprowadzenia przez Komisję nowych celów w zakresie redukcji emisji CO₂ na okres po 2020 r.;

(3) Wszelkie inne dokumenty uwzględnione przez G. Oettingera podczas przygotowywania pism z dnia 12 lipca 2012 r.;

(4) Każdy dokument przedłożony przez VDA po dniu 5 lipca 2012 r., zawierający dane mające na celu ocenę wpływu „*faz w*” dla każdego producenta;

(5) Wszelkiej korespondencji między BMW a komisarzem Oettingerem lub jego gabinetem w związku z przeglądem przepisów UE w sprawie emisji CO₂ z pojazdów;

(6) Oświadczenie VDA skierowane do komisarzy Tajaniego i Oettingera z dnia 13 czerwca 2012 r. oraz odpowiednią korespondencję; a także wszelką inną korespondencję między VDA a komisarzem Oettingerem i/lub jego gabinetem w związku z unijnym przeglądem rozporządzeń w sprawie emisji CO₂ z pojazdów.

7. W odpowiedzi na ponowny wniosek skarżącego z dnia 15 października 2012 r. Komisja stwierdziła, że zarówno DG ENER, jak i DG ENTR zweryfikowały swoje rejestry i potwierdziły, że nie posiadają żadnych dokumentów ani części dokumentów wchodzących w zakres wniosku skarżącego o dostęp inne niż te, które zostały ujawnione w odpowiedziach na początkowe wnioski skarżącego. Komisja potwierdziła, że dotyczy to również bardziej szczegółowych kategorii wymienionych we wniosku potwierdzającym w odniesieniu do DG ENER. Komisja wskazała, że „*ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 obejmuje dokumenty będące w posiadaniu instytucji otrzymującej wniosek, Pana wnioski potwierdzające są zatem bezprzedmiotowe*”.

8. W dniu 19 lutego 2013 r. skarżący złożył niniejszą skargę do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Przedmiot dochodzenia

9. Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął dochodzenie w sprawie następujących zarzutów i roszczeń.

Zarzut:

Komisja nie ujawniła w pełni żądanych dokumentów.

Roszczenie:

Komisja powinna udzielić pełnego dostępu do żądanych dokumentów.

Dochodzenie

10. W dniu 7 marca 2013 r. Rzecznik wszczął dochodzenie w sprawie zarzutów i roszczeń skarżącego. Biorąc pod uwagę, że przedmiotem skargi jest niezgoda co do istnienia niektórych dokumentów, Rzecznik Praw Obywatelskich poinformował Komisję, że konieczna jest kontrola akt w celu umożliwienia mu sprawdzenia, czy inne dokumenty wchodzące w zakres wniosku skarżącego znajdują się w posiadaniu Komisji.

11. W dniu 29 kwietnia 2013 r. służby Rzecznika Praw Obywatelskich sprawdziły akta Komisji dotyczące sprawy skarżącego. Kopia sprawozdania z kontroli została przekazana skarżącemu z zaproszeniem do przedstawienia uwag. Rzecznik Praw Obywatelskich otrzymał uwagi skarżącego dotyczące sprawozdania z kontroli w dniu 1 lipca 2013 r.

Analiza i wnioski Rzecznika Praw Obywatelskich

A. Zarzut, że Komisja nie ujawniła w pełni żądanych dokumentów i związanych z nimi argumentów

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

12. W skardze do Rzecznika skarżący argumentował, że ujawnione dokumenty nie stanowią spójnego zestawu korespondencji z powodów, które można podsumować w następujący sposób:

(i) Było mało prawdopodobne, aby wymiana informacji między DG ENTR, producentami samochodów i stowarzyszeniami samochodowymi rozpoczęła się i zakończyła w dniu 14

czerwca 2012 r., jak sugerowano w ujawnionych dokumentach.

(II) W piśmie z dnia 12 lipca 2012 r. komisarz Oettinger odniósł się do szerszego zakresu kwestii niż te poruszone w otrzymanych uwagach przedsiębiorstw. Natomiast, mimo że VDA ogłosiła, że prześle kolejne dokumenty, ujawnione dokumenty nie zawierały żadnej dodatkowej korespondencji z VDA. Ponadto ujawnione dokumenty nie zawierały żadnych dokumentów ani korespondencji z BMW ani do BMW, niezależnie od znaczenia tej firmy w debacie na temat emisji z samochodów.

W przedmiocie kontroli akt Komisji

13. W celu uwzględnienia faktu, że skarga dotyczy istnienia żądanych dokumentów, Rzecznik określił szeroko zakres swojej kontroli, tak aby obejmował „*wszystkie dokumenty będące w posiadaniu Komisji dotyczące przeglądu rozporządzeń w sprawie emisji CO₂ z pojazdów*”. Celem tej kontroli było umożliwienie Rzecznikowi stwierdzenia, czy dokumenty objęte wnioskami skarżącego o udzielenie dostępu mogły zostać błędnie umieszczone lub błędnie zinterpretowane.

14. Ponadto, oprócz dokumentów będących w posiadaniu DG ENTR i DG ENER, Rzecznik zwrócił się do Komisji o zezwolenie na kontrolę również wszelkich dokumentów będących w posiadaniu Dyrekcji Generalnej ds. Działań w dziedzinie Klimatu (DG CLIMA), jak również wszelkich dokumentów będących w posiadaniu gabinetu komisarza Oettingera.

15. Biorąc pod uwagę dużą liczbę osób i dokumentów, pierwsza część kontroli Rzecznika dotyczyła dokumentów będących w posiadaniu DG ENER i gabinetu komisarza Oettingera. Oprócz dokumentów już ujawnionych skarżącemu ta część kontroli ujawniła istnienie a) pism od stowarzyszenia handlowego oraz niemieckich władz federalnych i państwowych do komisarza Oettingera, b) odpowiedzi komisarza, c) stanowiska VDA oraz d) wiadomości e-mail z VDA informującej gabinet komisarza Oettingera, że jego stanowisko uległo zmianie i że jej stanowisko nie powinno być nikomu ujawniane.

16. Jeśli chodzi o drugą część kontroli, dokumenty będące w posiadaniu DG ENTR ujawniły istnienie pism od e) stowarzyszeń konsumenckich i zawodowych oraz osób fizycznych, f) władz niderlandzkich oraz g) wewnętrznych i między służbowych dokumentów konsultacyjnych. Ponadto dokumentacja DG ENTR zawierała również (h) pismo innego producenta samochodów. Kontrola dokumentów będących w posiadaniu DG CLIMA nie wykazała żadnego dokumentu mającego znaczenie dla wniosku skarżącego o udzielenie dostępu.

Uwagi skarżącego

17. W swoich uwagach skarżący wyraził uznanie, że Rzecznik potraktował poważnie swoje obawy i wszczął dochodzenie. Skarżący wskazał jednak, że sprawozdanie z kontroli nie rozwiało wątpliwości, które skłoniły go do złożenia skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

18. Na wstępie należy zauważyć, że niniejsze dochodzenie dotyczy tego, czy istnieją dodatkowe dokumenty wchodzące w zakres wniosku skarżącego o udzielenie dostępu. W odpowiedzi na ponowny wniosek skarżącego Komisja wskazała, że nie posiada żadnych dodatkowych dokumentów.

19. Zgodnie z domniemaniem zgodności z prawem aktów instytucji Unii, jeżeli dana instytucja twierdzi, że nie istnieje konkretny dokument, do którego zwrócono się o udzielenie dostępu, istnieje domniemanie, że nie istnieje. Jest to jednak domniemanie, że wnioskodawca może obalić w jakikolwiek sposób istotne i spójne dowody [5] .

20. W tym względzie skarżący podkreślił, że chociaż nie zasugerował, aby Komisja celowo wstrzymała wszelkie dokumenty związane z jej wnioskiem, nie mogła wykluczyć, że pisma korespondencyjne mogły zostać pominięte w aktach sprawy. Na poparcie tego stanowiska skarżący argumentował, że w odniesieniu do pism producentów i stowarzyszeń samochodowych istnieją luki zarówno *ratione temporis* (na przykład wymiana poglądów z DG ENTR wydaje się mieć miejsce tylko jednego dnia), jak i *ratione personae* (na przykład BMW nie przedstawiło Komisji uwag). Ponadto wobec braku dodatkowych pism od producentów samochodów i stowarzyszeń trudno jest zrozumieć pisma Komisji dotyczące szerszego zakresu kwestii.

21. Rzecznik uważa, że skontrolowane przez niego dokumenty umożliwiają mu zajęcie się argumentami skarżącego pod następującymi nagłówkami: a) producenci samochodów, b) stowarzyszenia motoryzacyjne, c) komisarz Oettinger.

22. W odniesieniu do lit. a) służby Rzecznika Praw Obywatelskich zidentyfikowały pismo innego producenta samochodów. Komisja wyjaśniła jednak, że to samo pismo zostało już ujawnione skarżącemu w odpowiedzi na inny wniosek o dostęp i przedstawiło odpowiednią dokumentację. Ponadto wiadomość od BMW zawierająca stanowisko VDA, która została zawarta w wymianie wiadomości e-mail, do których DG ENTR udzieliła dostępu (pkt 3 powyżej), była jedyną korespondencją BMW, którą Rzecznik mógł zidentyfikować. Rzecznik uważa, że nic nie wskazuje na to, by Komisja posiadała jakiekolwiek inne dokumenty od producentów samochodów objęte wnioskami skarżącego o udzielenie dostępu.

23. W odniesieniu do lit. b) kontrola Rzecznika Praw Obywatelskich wykazała, że gabinet komisarza Oettingera posiadał (i) stanowisko VDA oraz (ii) wiadomość e-mail od VDA informującą ją, że jego stanowisko uległo zmianie i że w związku z tym jej stanowisko nie powinno być nikomu ujawniane. Rzecznik uważa, że w swojej odpowiedzi na pierwotny wniosek skarżącego DG ENER powinna była przedyskutować możliwość udzielenia dostępu do tych dwóch dokumentów i albo je ujawnić, albo wyjaśnić powody odmowy dostępu do nich. W odniesieniu do tych dokumentów Komisja nie rozpatrzyła zatem odpowiednio i prawidłowo wniosku skarżącego o udzielenie dostępu. Rzecznik zauważa jednak, że skarżący otrzymał już

dostęp do stanowiska VDA przez Komisję. W odniesieniu do wiadomości e-mail od VDA należy zauważyć, że pełna treść tej wiadomości została ujawniona skarżącemu w sprawozdaniu z kontroli przeprowadzonej przez służby Rzecznika Praw Obywatelskich. W swoich uwagach skarżący nie odniósł się do tej kwestii. W związku z powyższym Rzecznik uważa, że nie ma podstaw do dalszych dochodzeń dotyczących wyżej wymienionych dwóch dokumentów. Na bardziej ogólnym poziomie należy zauważyć, że służby Rzecznika Praw Obywatelskich nie były w stanie zidentyfikować żadnej dalszej korespondencji z VDA, która byłaby objęta wnioskiem skarżącego o udzielenie dostępu. W związku z tym Rzecznik uważa, że nic nie wskazuje na to, by Komisja posiadała jakiegokolwiek inne dokumenty od stowarzyszeń motoryzacyjnych objęte zakresem wniosków skarżącego o udzielenie dostępu.

24. Jeśli chodzi w szczególności o rzekomy brak spójności między korespondencją przychodzącą od producentów samochodów a pismami od komisarza Oettingera, Rzecznik skontrolował szereg dokumentów pochodzących z różnych źródeł, z których każdy miał różne poglądy i propozycje dotyczące trwającego przeglądu. Wydaje się jednak, że komisarz udzielił tej samej odpowiedzi wszystkim uczestnikom, w których zamiast odpowiadać na konkretne przedstawione kwestie, przedstawił ogólną propozycję Komisji w tej sprawie. Rzecznik uważa, że wyjaśnia to brak spójności i odpowiada na wątpliwości skarżącego.

25. Na podstawie powyższych rozważań Rzecznik stwierdza, że nie ma podstaw do dalszego dochodzenia w sprawie skargi. W związku z tym zamyka sprawę.

B. Wnioski

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującym wnioskiem:

Nie ma podstaw do dalszych dochodzeń.

Skarżący i Komisja zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos Diamandouros

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 września 2013 r.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 140, s. 1.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach

zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych Tekst mający znaczenie dla EOG, Dz.U. L 145, s. 1.

[3] Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

[4] Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie stosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty, Dz.U. L 264, s. 13.

[5] Sprawa T-311/00 *British American Tobacco (Investments) Ltd przeciwko Komisji* [2002] Rec. II-2781, pkt 35.